

HET PAARD, DE SOLEX EN IK

„Vriend van het rijwielpad“?

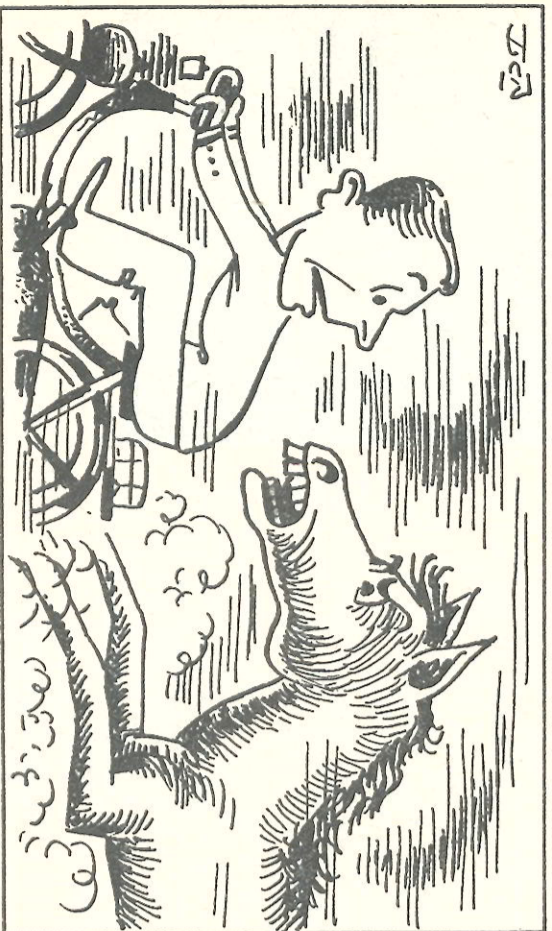

ZATERDAGMORGEN, op de dag van de Solex-Insturmerij, „bromde“ ik (‘t was nog erg vroeg!) vanuit Rotterdam naar de „voertplaats“ van Oom Leo.

Het weer was goed en een vage schemering in de verte bewees, dat de zon op het punt stond om door te breken (let op de gebroken stukken!).

Op mijn stalen brommer mijmerde ik over de 's middags te rijden Solex-rally. In de buurt van de Zwet graasten 2 paarden van het gras naast het rijwielpad. Een opstaand hek gaf mij de verzekering, dat dit „ontsnipen“ waren (komt meer voor!).

Eldoch, luttel mekers nu het passeren van deze viervoetige wezens, hoorde ik klieperende paardenhoeven achter me. Onzied ontdedte ik, dat de paarden zij aan zij achter mij aanstormden. Nu vermoedde ik, dat ze die reclame over de Solex gelezen hadden en vriendschap ruimen sluiten. Net was ik van plan om af te remmen en mijzelf even voor te stellen, toen het linkse paard met een klapperend gebit naar mijn tas haptte. In een flits drong het tot mij door, dat ik op mijn brood paardewoefsel had meegekregen. U begrijpt 't pijnlijke van

de situatie. Onder mij een stalen paard van 0,6 pld, in mijn tas op mijn brood paardebief en achter mij 2 x 1 pld. Ik vluchte met het schaaurood op mijn vaangen. Niet ver, want na een goede 30 meter kreeg ik de idee, dat temand mijn Solex duwde, teminste ik voelde „soem“ in mijn hals. Ondruiden, het niet-gegeven paard in de bek kijken en ontdekken dat de ene laatste kies rechts nodig geplombéerd moest worden, was het werk van een ogenblik. M'n rug krommen en als een bezetene een nummerje fietsen weggeven was het werk van het volgende ogenblik.

't Gehuize me met een „paardlengte“ vóór te blijven.

Ik arriveerde als 1e in Delft.

B.B.-dag was succes

Nu de B.B.-propagandadag achter de rug is, willen wij gaarne een ieder, die zich heeft ingespannen om van deze dag een succes te maken, hartelijk danken.

Namen kunnen wij onmogelijk noemen. Laten wij mogen volstaan met te zeggen dat Brandweer, EHBO, orkest, sprekers, organisatiecommissie en niet te vergeten onze redacteur juist de finishing-touch aan onze pagendag hebben gegeven.

Ook de aanmelders hartelijk dank voor hun bereidwilligheid zich aan te melden. Zij zullen hier spoedig nadere berichten over horen.

P.S. van de redactie: Alhoewel het aantal aanmeldingen de zeventig heeft over-

schreden, is onze Bedrijfsbescherming nog niet geheel volledig bezet. 't Gaat om de laatste vijftien à twintig mensen. Via telefoon 412 of persoonlijk bij de heer C. Oosthoek wordt U heel graag ingeschreven.

Badhuis-Bonnen

Wij krijgen een B.B.-complex, merkt U wel? Boms kunnen bij biets banders beeren boen ban B.B. braten ben B.B.-benken. Bah! Be behuld ban B.Oosthoek.

Zonder gekheid, onze Bad-Beheerder krijgt een sik van al die mensen, die Vrijdags en Zaterdag in het Van der Heeme badhuis willen baden en.... tevoren geen kaartjes hebben gekocht. Het merkwaardige is, dat kaartloze badgangers nog kwaad zijn, wanneer de badlent geheel vol blijkt te zijn.

Dus: Vrijdags in de pauzes kunnen liefhebbers kaartjes kopen voor Vrijdag- en Zaterdagmiddag.

25

JAAR

HEER KOOREVAAR JUBILEERDE

KOOREVAAR 25 JAAR bij Van der Heem N.V., dat wil zeggen 25 jaar dienstbetoon aan gebruikers van Erres radio-toestellen en Erres stofzuigers.

Onze jubilaris is, iemand, die zich met het begrip „service“, geheel verenzelwt heeft. Nummer is hem iets te veel en waar hij ook heen moet en hoe laat of het ook is, altijd doet hij het opgewekt.

Als onze chef-technicus is hij steeds op reis en komt in de verste uithoeken van ons land om moeilijkheden op te lossen. Klanten begrip voor het gebruik van Radio en Televisie bij te brengen, de mensen enthousiast voor ERRES te maken. Dikwijls wordt de een mens, de andere ten voorbeeld gesteld en zeker kunnen wij onze heer Koorevaar ten voorbeeld stellen wat betreft werklust en energie, want hij is van 's morgens vroeg, tot 's avonds laat in de weer.

Het is geen uitzondering, dat hij 's avonds in het donker uit de trein stapt en dan op een stationnetje staat, dat een half uur lopen verwijderd is van de eerste woning van het plaatsje waar hij moet zijn. Hier probeert hij een fiets te krijgen om dan opgewekt nog een half uur te fietsen al eer hij op de plaats van bestemming komt, waar hij de zaak al goeddepraat heeft voor de reparatie heeft plaats gevonden.

Het eerste wat hem kan overkomen is, te moeten werken in een service-werkplaats met vaste werktijden, want dan voelt hij zich gekooid en niet op zijn gemak.

Zijn enthousiaste voor T.V. grenst aan het ongelooftlike en hij is met praktisch ieder hoe en waarom, van deze zeer moeilijke materie volkomen op de hoogte, waarbij wij niet mogen vergeten, dat onze oudste service inspecteur, deze kennis geheel door zelfstudie heeft verworven.

Voor zichzelf is hij steeds zeer beschiedden, maar als het zijn werk voor de Erres Service betreft, dan gaan zijn verlangens in de richting van steeds volmakter en vlotter service, zodat wij ons niet behoeven te verwonderen, dat hij na 25 jaar, gaarne een dienststautou zou hebben om meer te doen dan mogelijk is per trein en met de fiets en en om v. d. Heem droog en op een meer waardige wijze te vertegenwoordigen.

Bij de meeste jubilarissen kunnen wij nog even uitwiden over hun hobby, maar uit het bovenstaande zal U duidelijk zijn, dat Koorevaar geen tijd heeft nog privé-liefhebberijen er op na te houden, want zijn werk is zijn hobby.

Jubilaris, in dit VDH-tje namens allen: een recht gezellige jubelende en nog vele jaren van enthousiast dienstbetoon.

v. d. Loo.

VACANTIEREIS NAAR DENEMARKEN OP DE SOLEX

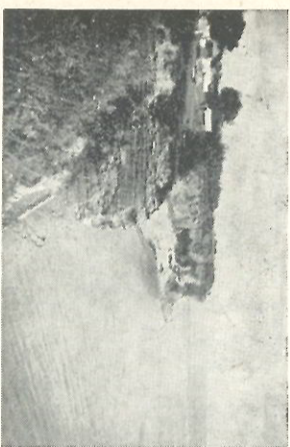
door Mevrouw M. G. VAN DER SCHAAF.

Al vele jaren hadden wij het plan eens een tocht naar Denemarken te maken. Per trein was de reis te duur, per fiets de beschikbare tijd te kort. De Solex heeft ons de kans geboden ons plan uit te voeren.

Met twee Solexvrienden in Hengelo was afgesproken Zaterdag te komen, om dan Zondags, toegernst met twee kleine shetterjes, een eenvoudige kamptrusting, voldoende dekking en voorraden regentkleding, dan onze tocht te beginnen.

Over de eerste dag willen wij liever zwijgen; toen er 's morgens om 5 uur gestart werd, regende het en, doordat in Hengelo aangekomen, goot het Hengelo ligt dicht bij de grens, de passen en tricotjes (voor de Solex) waren in orde. Er was geen belemmering de 460 Km door Duitsland zo snel mogelijk te rijden (in 3 dagen), om het doel, Denemarken, te bereiken.

De reis door Duitsland is mooi, veel bos en wij hebben er leuk „aget“, meestal bij een boerderij. Een bezwaar is, dat met de Solex niet op de fietspaden gereden mag worden, waardoor dus drie dagen de niet altijd goede autowegen genomen moeten worden, waar ontelbare auto's, trucks met „legger“, langs denderen. Bovendien doet 'n rit per Solex dwars door Bremen, Hamburg en Lübeck, het hart soms even sneller kloppen, maar desondanks waren wij aan de avond van de 3e dag in Gosenbrod, waar een grote, witte boot ons in ruim drie varen.

Stevens Klink aan de Ballische Zee.

Fantastisch is de trein-met-passagiers-op-de-boot.

In Gedser aangekomen was het bijna nker, zodat het hoog tijd werd een kampplaatsje te zoeken, dat vonden wij midden in het stadje, verlicht door grote schijfwervers, langs de spoorbaan.

's Morgens vroeg werd weer ingepakt. Zo gingen wij Denemarken „ontdekken“.

Wij mochten nu wel op de fietspaden rijden. Het had Holland kunnen zijn, behalve dan, dat de koeten bruin zijn en de boerderijen heeft men spierwit gekalkt. De mensen langs de weg groetten ons vriendelijk en in één van de dorpjes zagen wij de postbode in zijn hel-rode jasje, zoals we hem voorheen alleen maar op een plaatje hadden gezien.

Na enkele uren kwamen we aan de „Stormströmboeren“ bij Nordingborg, een brug van 3200 meter lang, de grootste van Europa, een machtig stuk werk! Ook de trein rijdt hier over.

Wij reden de hoofdweg naar Kopenhagen af, om over Presto, langs de kalkgruvingen bij Faxe, naar de krijtrotsen te gaan bij Store, Heddinge, enz.

Hier bezochten wij één der vele witte kerkerjes, welke Denemarken bezit. De Dominee vertelde ons vol trots, dat het kerke 800 jaar en de beuk ervóór 400 jaar oud waren, de oudste van het land.

De scharenslepp op zijn merkwaardig verveermiddel.

Het landschap in Jutland is heuvelachtig, met af en toe een prachtig uitzicht op een fjord; de boerderijen zijn misschien iets minder wit, maar de mensen waren even vriendelijk en gastvrij als elders.

Wij werden op een avond voor de koffie uitgenodigd op een boerderij, waar wij een plaatsje voor onze tentjes hadden gevraagd. De tafel werd gedekt met een kleed van zuiver linnen, waarop afbeeldingen uit de sprookjes van Andersen geborduurd waren; wat daar op tafel kwam? Om dat te zien moet U beslist zelf eens in Denemarken op de koffie gaan!

Wij hebben een „Deense Flierefluter“ ontmoet, een vribouter, die, al scharen en messen slijpende, van boerderij tot boerderij trok, zijn slijperij en zijn hondje bovenop, en een busje nescalé enz. onderin een vernuttig geconstrueerde fiets geborgen.

De tijd drong en..... onze kas raakte uitgeput, zodat we in het Deens-Duitse grensplaatsje Kreese, van het overschot nog wat heerlijke Deense koecken kochten. Toen aanvaardden wij, nu over Flensburg-Hamburg-Bremen, weer de terugtocht door Duitsland.

De Deense zeggen bij het afscheid steeds: „Vaarwel“ en we antwoorden dan: „Vaarwel, wij komen nog eens terug“, want Denemarken is een heertijde land voor bonafide trekkers!

KERN SPREKKUREN

MAANWEG

1e pauze: 20-9-54 Hr. Verdaasdonk—Mej. Mulder
2e pauze: 20-9-54 Hr. Oosthoek—Hr. Haasdijk

UTRECHT

24 September 1e pauze.
Hr. Bakker—Mej. Jacobs.
Hr. Slagmolen—Hr. v. d. Linden 2e pauze

Nationale klederdracht in Kopenhagen. Links mevrouw Van der Schaaft.